

F. t. l. vedr. børns forsørgelse m.v.

ninger, er det ofte nødvendigt at anmode parterne om oplysningerne igen.

I 2007 traf statsforvaltningerne ca. 32.300 afgørelser om bidrag – heraf vedrørte ca. 31.000 afgørelser børnebidrag, og ca. 1.300 afgørelser vedrørte ægtefællebidrag. Omkring 1.200 af disse afgørelser blev påklaget til justitsministeren (Familiestyrelsen) – heraf vedrørte ca. 1.000 afgørelser børnebidrag, og ca. 200 afgørelser vedrørte ægtefællebidrag.

SKAT har oplyst, at der er ca. 6.000 henvendelser om året fra statsforvaltningerne til SKAT om udlevering af økonomiske oplysninger til brug for behandlingen af sager om fastsættelse og ændring af bidrag.

2.1.2. Administrativ praksis i sager om transportudgifter i forbindelse med samvær

Efter § 21, stk. 3, i forældreansvarsloven kan statsforvaltningen efter ansøgning træffe en afgørelse om transport af barnet i forbindelse med samvær og om afholdelse af udgifter hertil.

Det fremgår af forældreansvarsloven, jf. Folketingstidende 2006-07, Tillæg A, s. 4407, og Tillæg B, s. 907, at forældrene som udgangspunkt skal være fælles om ansvaret for transporten af barnet i forbindelse med samværet, sådan at samværsforælderen henter barnet hos bopælsforælderen ved samværets start, og at bopælsforælderen henter barnet hos samværsforælderen ved samværets slutning. Hver af forældrene afholder selv udgifterne til transporten. Dette udgangspunkt kan dog fraviges.

Ved behandlingen af en ansøgning om, at statsforvaltningen træffer afgørelse om transporten i forbindelse med samvær, anmoder statsforvaltningen normalt parterne om at indsende deres seneste tre måneders lønsedler og den seneste årsopgørelse. Disse økonomiske oplysninger indgår ved vurderingen af, om der er grundlag for at fravige udgangspunktet om, at transporten i forbindelse med samværet er et fælles ansvar for forældrene.

2.1.3. Forvaltningsretten

Statsforvaltningerne er underlagt det grundlæggende princip i forvaltningsretten, som kaldes official- eller undersøgelsesprincippet. Dette princip indebærer, at det påhviler den enkelte forvaltningsmyndighed selv, eventuelt i samarbejde med andre myndigheder, at fremskaffe fornødne oplysninger om den foreliggende sag eller dog at foranledige, at private, navnlig parterne, medvirker til oplysning af sagen. En forvaltningsmyndighed har således pligt til at tilvejebringe et tilstrækkeligt fyldestgørende – retligt og faktisk – grundlag til, at der kan træffes en fuldt forsvarlig og lovlig afgørelse. Om en sag er tilstrækkeligt oplyst til,

at der kan træffes en afgørelse, beror på sagens karakter og på omstændighederne i sagen i øvrigt.

Andre myndigheders adgang til at videregive oplysninger om en persons indkomstforhold til statsforvaltningerne reguleres bl.a. af bestemmelserne i forvaltningslovens kapitel 8 (§§ 27-32). Er der tale om elektronisk behandling af sådanne oplysninger, gælder reglerne i persondataloven, jf. afsnit 2.1.4. nedenfor.

Forvaltningsmyndigheders adgang efter forvaltningsloven til at videregive oplysninger til andre myndigheder inden for den offentlige forvaltning afhænger af oplysningernes karakter. Det er den myndighed, der vil videregive oplysninger, som skal afgøre, om betingelserne for videregivelse er opfyldt i det konkrete tilfælde.

Oplysninger, som ikke er fortrolige, kan som udgangspunkt frit videregives.

Forvaltningslovens § 28 indeholder almindelige regler om forvaltningsmyndigheders adgang til at videregive fortrolige oplysninger til andre myndigheder. Bestemmelsen i § 28 bygger på en opdeling af de fortrolige oplysninger i oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold og andre fortrolige oplysninger (almindeligt fortrolige oplysninger). Karakteren af den fortrolige oplysning har betydning for, hvilke betingelser der skal være opfyldt for, at oplysningen kan videregives til en anden myndighed.

Oplysninger om en persons private indkomst- og formueforhold vil som udgangspunkt have karakter af almindeligt fortrolige oplysninger og kan derfor videregives, når det må antages, at oplysningen vil være af væsentlig betydning for den modtagende myndigheds virksomhed eller for en afgørelse, som den pågældende myndighed skal træffe, jf. forvaltningslovens § 28, stk. 3. Bestemmelsen indebærer, at sådanne oplysninger kan udveksles mellem forvaltningsmyndigheder, hvis der er sagligt behov for det. Visse oplysninger om en persons indkomst- og formueforhold kan dog være omfattet af forvaltningslovens § 28, stk. 1, om enkeltpersoners rent private forhold. Sådanne oplysninger kan videregives efter forvaltningslovens § 28, stk. 2, når den, oplysningen angår, har givet samtykke, når det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, at oplysningen skal videregives, når videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningen angår, eller når videregivelsen er et nødvendigt led i sagens behandling eller er nødvendig for, at en myndighed kan gennemføre tilsyns- eller kontrolopgaver.